

ВСТУП ДО МАРКА 12:28-34

Божя воля в законі, його заповіді, є головною темою Старого Завіту та юдаїзму. Євреї обговорювали та продовжують обговорювати, як Божу волю в законі слід тлумачити та застосовувати в сьогоденні. Ісус, Син Божий і єврей як людина, також обговорював з представниками інших єврейських конфесій під час свого земного життя суть Божої волі в його заповідях. Одна з таких розмов з Ісусом про найважливішу Божу заповідь описана в 12-му розділі Євангелія від Марка. Зараз ми почуємо це читання німецькою та перською мовами. Саджад тлумачитиме цей біблійний уривок для нас у своїй сьогоднішній проповіді.

مقدمه‌ای بر مرقس ۲۸-۳۴: ۱۲

اراده خدا در شریعت، یعنی احکام او، موضوع اصلی عهد عتیق و یهودیت است. یهودیان در مورد چگونگی تفسیر و اجرای اراده خدا در شریعت در زمان حال بحث می‌کردند و همچنان به بحث خود ادامه می‌دهند. عیسی، پسر خدا و یک یهودی به عنوان یک انسان، در طول دوران زمینی خود نیز با نمایندگان سایر فرقه‌های یهودی در مورد ماهیت اراده خدا در احکامش بحث کرد. یکی از این گفتگوها با عیسی در مورد مهمترین حکم خدا در فصل دوازدهم انجیل مرقس گزارش شده است. اکنون این متن را به زبان آلمانی و فارسی خواهیم شنید. سجاد در خطبه امروز خود این متن از کتاب مقدس را برای ما تفسیر خواهد کرد.

МАРКА 12

28 А один із книжників, почувши їхню суперечку і побачивши, як добре Він їм відповів, підійшов і запитав Його: Яка заповідь є першою з усіх?

29 Ісус відповів: Перша є: Слухай, Ізраїлю: наш Господь Бог – єдиний Господь.

30 І ще: Любитимеш Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю силою. [Це перша заповідь].

31 [І друга, подібна до неї]: Любитимеш свого ближнього, як самого себе! Іншої, більшої заповіді від цих немає.

مرقس 12

28 یکی از علما که بحث آنان را شنید و پی برد که عیسی جوابی عالی به آنها داده است، جلو آمد و پرسید: «مهمترین حکم شریعت کدام است؟» 29 عیسی جواب داد: «اول این است: ای اسرائیل بشنو، خداوند خدای ما، خداوند یکتاست. 30 خداوند، خدای خود را با تمام دل و تمام جان و تمام ذهن و تمام قدرت خود دوست بدار. 31 و دوم این است: همسایهات را مانند جان خود دوست بدار. هیچ فرمانی بزرگتر از این دو، وجود ندارد.»

32 І сказав Йому книжник:
Добре, Учителю, по правді
відповів Ти, що Бог є один і
немає іншого, крім Нього,
33 і що любити Його всім
серцем, усім розумом, [усією
душею], усією силою, і що
любити ближнього, як себе
самого, – це більше за всякі
всепалення та жертви.

34 А Ісус, побачивши, що
він розумно відповів, сказав
йому: Ти недалеко від
Божого Царства! І ніхто не
наважувався Його більше
запитувати.

32 آن شخص به او گفت: «ای استاد،
درست است. حقیقت را فرمودی خدا
یکی است و به جز او خدایی نیست
33 و دوست داشتن او با تمامی دل و
تمام عقل و تمام قدرت و دوست داشتن
همسایه مثل خود از همه هدایای
سوختنی و قربانی‌ها بالاتر است.»
34 وقتی عیسی دید که جوابی عاقلانه
داده است، به او فرمود: «تو از
پادشاهی خدا دور نیستی.» بعد از آن
دیگر کسی جرأت نمی‌کرد از عیسی
سؤال‌ی بکند.

**Проповідь Саджада Тагідуста
24.08.25 Церква Святого Хреста на
тему Марка 12:28-34**

**Predigt Sajjad Taghidoust 24.8.25
Kreuzkirche über Markus 12, 28-34**

• Шановна спільнота,

1. Ця історія походить з останніх днів Ісуса. У ті дні фарисеям та єврейським книжникам було доручено прийти до Ісуса, щоб кинути йому виклик. Вони ставили Йому різні релігійні питання, щоб зруйнувати Його репутацію в очах людей. Оскільки вони дуже добре знали Тору та Святе Письмо, вони хотіли почути від Нього щось поза Торою, щоб знайти привід засудити Ісуса. Але зрештою Ісус добре відповів на всі їхні запитання. Потім вони навішували Його іншими ярликами, такими як чаклун, той, хто спілкується з демонами, або богохульник — через те, що Він говорив про прощення гріхів.

Liebe Gemeinde!

1. Diese Geschichte stammt aus den letzten Tagen Jesu. In jenen Tagen waren die Pharisäer und die Schriftgelehrten der Juden beauftragt, zu Jesus zu kommen, um ihn herauszufordern. Sie stellten ihm verschiedene religiöse Fragen, um sein Ansehen in den Augen der Menschen zu zerstören. Da sie die Tora und die Heilige Schrift sehr gut kannten, wollten sie etwas von ihm hören, das außerhalb der Tora lag, um einen Vorwand zu finden, Jesus zu verurteilen. Doch am Ende beantwortete Jesus all ihre Fragen gut. Daraufhin gaben sie ihm andere Etiketten, wie zum Beispiel Zauberer, jemand, der mit Dämonen in Verbindung steht, oder Gotteslästerer – wegen der Dinge, die er über die Vergebung der Sünden sagte.

2. Але серед них був один книжник, який виділявся з-поміж інших. Він поставив Ісусу запитання не з ненависті чи ворожнечі, а щоб прояснити ситуацію. Розмова та словесна зустріч між Ісусом та цим єврейським вченим, окрім самої теми запитання, мають щось унікальне та вражаюче. Людина, яка займала дуже високе становище у власній релігії та законі, відкрив очі, почувши справжнє послання Ісуса, і прийняв його без упереджень.

2. Doch unter ihnen gab es einen Schriftgelehrten, der sich von den anderen unterschied. Er stellte Jesus eine Frage, nicht aus Hass oder Feindseligkeit, sondern um Klarheit zu gewinnen. Das Gespräch und die verbale Begegnung zwischen Jesus und diesem jüdischen Gelehrten hat, abgesehen vom eigentlichen Thema der Frage, etwas Einzigartiges und Erstaunliches. Ein Mann, der in seiner eigenen Religion und im Gesetz eine sehr hohe Stellung innehatte, öffnete seine Augen, als er die wahre Botschaft Jesu hörte, und nahm sie ohne Vorurteil an.

3. Він стверджував Ісуса. І Ісус відповів йому: «Ти недалеко від Царства Божого». Це показує нам, що навіть серед людей із сильними релігійними упередженнями — а ми знаємо таких людей з власного досвіду, навіть у наших рідних країнах — є ті, хто не може протистояти істині. Можливо, вони мають відкрите та готове серце, щоб Ісус і ця звістка могли бути донесені до них.

3. Er bestätigte Jesus. Und Jesu Antwort an ihn lautete: „Du bist nicht fern vom Reich Gottes.“ Das zeigt uns, dass es selbst unter Menschen mit starken religiösen Vorurteilen – und wir kennen solche Menschen aus unserer eigenen Erfahrung, auch in unseren Heimatländern – einige gibt, die der Wahrheit nicht widerstehen können. Vielleicht haben sie ein offenes und vorbereitetes Herz, sodass man ihnen Jesus und diese Botschaft nahebringen kann.

4. Ісус чудово знав, що група, яка прийшла до Нього з питаннями про Закон, робила це, щоб підловити Його. Він чудово знав, що вони чекають на найменшу прогалину в Його відповідях, щоб знайти докази проти Нього та заарештувати Його. Але Він також знав, що Його відповіді будуть почуті перед усіма людьми, і таким чином ще більше правди вийде на світло.

4. Jesus wusste genau, dass die Gruppe, die mit Fragen über das Gesetz zu ihm gekommen war, dies tat, um ihn in eine Falle zu locken. Er wusste genau, dass sie nur auf die kleinste Lücke in seinen Antworten warteten, um einen Beweis gegen ihn zu finden und ihn festzunehmen. Aber er wusste auch, dass seine Antworten in Gegenwart aller Menschen gehört würden und dadurch noch mehr Wahrheit ans Licht käme.

5. Для нього це була не загроза, а можливість. Ми часто стикаємося з людьми, які атакують наші переконання, щоб знеохотити нас або завдати нам болю. Але нам слід дивитися на такі ситуації очима Ісуса — сприймати їх не як загрозу, а як золоту можливість проголосити істину. Будьте певні: Бог вкладе правильну відповідь у ваше серце у потрібний момент.

5. Für ihn war das keine Bedrohung, sondern eine Gelegenheit. Oft erleben wir, dass Menschen unsere Überzeugungen angreifen, um uns zu entmutigen oder zu verletzen. Aber wir sollten mit Jesu Blick auf solche Situationen schauen – sie nicht als Bedrohung sehen, sondern als eine goldene Gelegenheit, die Wahrheit zu verkünden. Seid gewiss: Gott wird euch im richtigen Moment die richtige Antwort ins Herz legen.

6. Звернімося тепер до відповіді Ісуса на це запитання. В обох частинах ми зустрічаємо одне центральне та вирішальне слово: любов. Ісус називає це найбільшою Божою заповіддю. З цього ми можемо зробити висновок: любов — це велика Божа мета та золота заповідь для нашого творіння. Тут є два види любові: любов до Бога та любов до людства. Обидва мають велике значення.

6. Kommen wir nun zu der Antwort, die Jesus auf diese Frage gab. In beiden Teilen stoßen wir auf ein zentrales und entscheidendes Wort: Liebe. Jesus nennt dies das größte Gebot Gottes. Wir können daraus schließen: Liebe ist das große Ziel Gottes und das goldene Gebot für unsere Schöpfung. Es gibt hier zwei Arten von Liebe: die Liebe zu Gott und die Liebe zum Menschen. Beide sind von großer Bedeutung.

7. Він каже: «Люби Господа, Бога твого, усім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всім розумом твоїм, і всією силою твоєю». Ця любов не може бути звичайною любов'ю. Любов, яка походить від усього твого серця, душі, розуму та сили, означає повністю віддати себе в Його руки. Це означає підкоритися Йому. Це означає жити з Ним у кожную мить життя.

7. Er sagt: „Liebe den Herrn, deinen Gott, mit ganzem Herzen, mit ganzer Seele, mit all deinem Denken und mit all deiner Kraft.“ Diese Liebe kann keine gewöhnliche Liebe sein. Eine Liebe, die aus deinem ganzen Herzen, deiner ganzen Seele, deinem ganzen Verstand und deiner ganzen Kraft kommt, bedeutet, sich völlig in seine Hände zu geben. Es bedeutet Hingabe an ihn. Es bedeutet, in allen Momenten des Lebens mit ihm zu leben.

8. Не дивно, що Ісус називає це найбільшою Божою заповіддю. Серце розуміється як осередок духовного життя, або нашої внутрішньої сутності; душа стосується почуттів і бажань людини; сила – здатності або енергії діяти. Додавання розуму також включає розуміння та інтелект людини. Кожен аспект, який керує нашими людськими діями – серце, душа, розум і сила – таким чином задіяний і вимагається Божою любов'ю. Ми не можемо слухатися Бога, не люблячи Його.

8. Kein Wunder, dass Jesus dies als das größte Gebot Gottes bezeichnet. Das Herz wird als Sitz des geistlichen Lebens oder unseres inneren Wesens verstanden; die Seele bezieht sich auf die Gefühle und Wünsche eines Menschen; die Kraft auf die Fähigkeit oder Energie, zu handeln. Das Hinzufügen des Verstandes bedeutet, auch das Verständnis und die Intelligenz eines Menschen einzubeziehen. Jede Facette, die unser menschliches Handeln antreibt – Herz, Seele, Verstand und Kraft – ist also in der Liebe zu Gott beteiligt und wird von ihm gefordert. Wir können Gott nicht gehorchen, ohne ihn zu lieben.

9. Але якщо ми любимо Його, ми неодмінно будемо Йому слухатися. Однак послух з примусу врешті-решт зламається. У якийсь момент людина запитає себе: «Чому я взагалі це роблю?» – і почне чинити опір. Але якщо присутня любов, людина буде слухатися Бога з любові та довіри та йти Його шляхом. Богові не потрібно багато. Йому потрібно лише ваше серце, осередок ваших емоцій, ваше внутрішнє єство та ваші рішення.

9. Wenn wir ihn aber lieben, werden wir ihm ganz sicher gehorchen. Gehorsam aus Zwang jedoch wird irgendwann brechen. Irgendwann wird man sich fragen: „Warum tue ich das überhaupt?“ – und man beginnt, sich zu widersetzen. Aber wenn Liebe da ist, wird der Mensch aus Liebe und Vertrauen Gott gehorchen und seinem Weg folgen. Gott will nicht viel. Er will nur dein Herz, den Sitz deiner Gefühle, dein inneres Wesen und deine Entscheidungen.

10. Ця заповідь, яку дає Ісус, складається з двох частин: любов до Бога та любов до ближнього. Ісус каже, що одне неможливе без іншого. Ми не можемо сказати: «Я люблю Бога, і цього достатньо». І так само ми не можемо по-справжньому знати, як любити свого ближнього, не люблячи Бога всім своїм серцем. Наша любов до Бога тісно пов'язана з тим, як ми ставимося до людей навколо нас. Якщо ми справді любимо Бога всім своїм серцем, душею, розумом і силою, тоді наші дії відображають Його любов і благодать до інших.

10. Dieses Gebot, das Jesus gibt, hat zwei Teile: die Liebe zu Gott und die Liebe zum Nächsten. Jesus sagt, dass man das eine nicht ohne das andere tun kann. Wir können nicht sagen: „Ich liebe Gott, und das genügt.“ Und ebenso können wir nicht wirklich wissen, wie wir unseren Nächsten lieben sollen, ohne Gott von ganzem Herzen zu lieben. Unsere Liebe zu Gott steht in enger Verbindung zu der Art und Weise, wie wir mit den Menschen um uns herum umgehen. Wenn wir Gott wirklich mit ganzem Herzen, ganzer Seele, ganzem Verstand und ganzer Kraft lieben, dann spiegeln unsere Taten seine Liebe und Gnade gegenüber anderen wider.

11. Ми покликані любити не лише Бога, а й своїх ближніх, як самих себе. Це означає виявляти співчуття, емпатію та доброту до людей навколо нас, незалежно від їхнього походження, віри чи обставин. Ісус описує ці дві заповіді — любов до Бога та любов до ближнього — як надзвичайно важливі. З цього ми можемо зробити висновок, що ми можемо по-справжньому відчувати та жити Божою любов'ю лише тоді, коли ми також люблячі та добрі до наших ближніх. Неможливо сказати: «Я хочу любити лише Бога і не мати нічого спільного з людьми».

11. Wir sind dazu berufen, neben der Liebe zu Gott auch unsere Nächsten zu lieben – so wie uns selbst. Das bedeutet, Mitgefühl, Empathie und Freundlichkeit gegenüber den Menschen um uns herum zu zeigen, unabhängig von ihrer Herkunft, ihrem Glauben oder ihren Lebensumständen. Jesus beschreibt diese beiden Gebote – die Liebe zu Gott und die Liebe zum Nächsten – als von größter Bedeutung. Daraus können wir schließen, dass wir Gottes Liebe nur dann wirklich erfahren und leben können, wenn wir auch liebevoll und freundlich zu unseren Mitmenschen sind. Es ist unmöglich zu sagen: „Ich will nur Gott lieben und habe mit den Menschen nichts zu tun.“

12. Але хто ж насправді цей сусід? Чи означає це, що кожен, хто живе по сусідству, вважається сусідом? Колись давно жив глухий чоловік, який хотів відвідати свого хворого сусіда. Він подумав: «Я глухий — як я маю чути, що говорить хворий, і як я маю з ним розмовляти? Він хворий, і його голос, мабуть, слабкий. Але це не має значення. Коли я бачу, як рухаються його губи, я знаю, що він вітається зі мною, як завжди». Глухий чоловік підготував розмову в голові — вона мала виглядати так:

12. Doch wer ist eigentlich der Nächste? Bedeutet das nur, dass jeder, der in unserer Nachbarschaft wohnt, als Nächster gilt? Es war einmal ein tauber Mann, der seinen kranken Nachbarn besuchen wollte. Er dachte bei sich: „Ich bin taub – wie soll ich hören, was der Kranke sagt, und wie soll ich mit ihm reden? Er ist krank und seine Stimme ist sicher schwach. Aber das macht nichts. Wenn ich sehe, dass sich seine Lippen bewegen, weiß ich, dass er mich wie gewohnt begrüßt.“ Der Taube bereitete in seinem Kopf ein Gespräch vor – es sollte so ablaufen:

13. Я кажу: «Як справи?» – Він скаже (наприклад): «Добре, слава Богу, мені вже краще». Я кажу: «Слава Богу». – «Що ви їли?» – «Такісь ліки». Я кажу: «Смачного». – «Хто ваш лікар?» – «Такийсь лікар». Я кажу: «Його прихід – це благословення; він зцілює всіх хворих. Ми знаємо його – вправний лікар». Після того, як глухий чоловік завершив цей план питань і відповідей у своїй голові, він пішов до свого сусіда, сів біля його ліжка і запитав: «Як справи?» – Хворий сказав: «Я вмираю від болю». – Глухий сказав: «Слава Богу».

13. Ich sage: „Wie geht es dir?“ – Er wird sagen (zum Beispiel): „Gut, Gott sei Dank, es geht mir besser.“ Ich sage: „Gott sei Dank.“ – „Was hast du gegessen?“ – „Suppe oder Medizin.“ Ich sage: „Guten Appetit.“ – „Wer ist dein Arzt?“ – „Der und der Doktor.“ Ich sage: „Sein Kommen ist ein Segen, er heilt alle Kranken. Wir kennen ihn – ein fähiger Arzt.“ Nachdem der Taube diesen Frage-und-Antwort-Plan in seinem Kopf fertig hatte, ging er zu seinem Nachbarn, setzte sich an dessen Bett und fragte: „Wie geht es dir?“ – Der Kranke sagte: „Vor Schmerzen sterbe ich.“ – Der Taube sagte: „Gott sei Dank.“

14. Хворий жахнувся і подумав: «Цей чоловік — мій ворог». Глухий спитав: «Що ти їси?» Хворий відповів: «Смертельну отруту». Глухий відповів: «Смачного». Хворий розлютився. Глухий спитав: «Хто ваш лікар?» Хворий відповів: «Ангел смерті». Глухий сказав: «Його прихід — це благословення». Стан хворого погіршився. Глухий вийшов з дому свого сусіда, радий, що, на його думку, зробив хороший візит. Але хворий застогнав і сказав: «Цей сусід — мій заклятий ворог». Так закінчилася їхня дружба.

14. Der Kranke war entsetzt und dachte: „Dieser Mann ist mein Feind.“ Der Taube fragte: „Was isst du?“ – Der Kranke sagte: „Tödliches Gift.“ – Der Taube antwortete: „Guten Appetit.“ Der Kranke wurde zornig. Der Taube fragte: „Wer ist dein Arzt?“ – Der Kranke sagte: „Der Engel des Todes.“ – Der Taube sagte: „Sein Kommen ist ein Segen.“ Der Zustand des Kranken verschlechterte sich. Der Taube verließ das Haus seines Nachbarn und war glücklich, dass er seiner Meinung nach einen guten Krankenbesuch gemacht hatte. Der Kranke aber stöhnte und sagte: „Dieser Nachbar ist mein Todfeind.“ So endete ihre Freundschaft.

15. Щоб мати змогу любити, ми повинні враховувати потреби інших. Ми повинні любити так, щоб це було корисно для іншої людини, а не просто так, як ми вважаємо правильним для себе. Наш ближній — це, по суті, кожен, кого ми зустрічаємо в житті і хто потребує нашої допомоги чи уваги. Це може бути сусід, родич, друг або навіть незнайомець на вулиці, який перетинає наш шлях і до якого ми можемо звернутися та допомогти. Іноді навіть посмішка чи добре слово можуть пробудити в людині радість і надію.

15. Um lieben zu können, müssen wir die Bedürfnisse des anderen berücksichtigen. Wir müssen auf eine Weise lieben, die für den anderen hilfreich ist – nicht einfach so, wie wir es selbst für richtig halten. Der Nächste ist im Grunde jeder, der uns im Laufe unseres Lebens begegnet und unsere Hilfe oder Zuwendung braucht. Das kann ein Nachbar sein, ein Verwandter, ein Freund oder sogar ein Fremder auf der Straße, der in unseren Lebensweg tritt und dem wir die Hand reichen und helfen können. Manchmal kann sogar ein Lächeln oder ein freundliches Wort in einem Menschen Freude und Hoffnung erwecken.

16. Останніми роками ми бачили й чули багато дуже сумних новин. Коли в Україні почалася війна, я був там. Коли ми з родиною перетинали кордон до Європи, я бачив, як українська родина прощалася зі своїм батьком. Українським чоловікам не дозволялося виїжджати з країни — вони мушили йти на війну. Я бачив маленьку дівчинку, яка обіймала свого батька та плакала, ніби більше ніколи його не побачить. Щоразу, коли я думаю про цю сцену, я запитую себе: яка доля спіткала цього батька? Чи бачила ця дитина колись свого батька знову.

16. In den letzten Jahren haben wir viele sehr traurige Nachrichten gesehen und gehört. Als der Krieg in der Ukraine begann, war ich dort. Als ich zusammen mit meiner Familie die Grenze überquerte, um nach Europa zu kommen, sah ich eine ukrainische Familie, die sich von ihrem Vater verabschiedete. Denn ukrainische Männer durften das Land nicht verlassen – sie mussten in den Krieg ziehen. Ich sah ein kleines Mädchen, das ihren Vater umarmte und weinte, als würde sie ihn nie wiedersehen. Jedes Mal, wenn ich an diese Szene denke, frage ich mich: Welches Schicksal hat diesen Vater getroffen? Hat dieses Kind ihren Vater je wiedergesehen.

17. В іншому місці ми бачили молоду жінку в Ізраїлі, яка пішла на концерт з друзями — вона просто хотіла розважитися. Але її захопили терористи ХАМАС. Багатьох з них убили або взяли в заручники. Через кілька годин її мати з'явилася по телебаченню зі сльозами на очах, коли показували кадри її доньки — напівоголеною, яку тягнули містом. Мати благала весь світ про допомогу.

17. An einem anderen Ort sahen wir eine junge Frau in Israel, die zusammen mit ihren Freunden zu einem Konzert gegangen war – sie wollte einfach nur Freude haben. Doch sie wurde von Hamas-Terroristen gefangen genommen. Viele von ihnen wurden getötet oder als Geiseln verschleppt. Stunden später sah man ihre Mutter mit tränenerfüllten Augen im Fernsehen, während Bilder ihrer Tochter gezeigt wurden – halb nackt, wie sie durch die Stadt gezerrt wurde. Die Mutter flehte die Welt um Hilfe an.

18. І сьогодні ми бачимо тисячі людей у місті Газа, чиї домівки зруйновані, які місяцями не мають достатньо їжі, які перебувають у в'язницях і яким нікому допомогти. Це лише кілька прикладів страждань у нашому сучасному світі — страждань, які війна, ворожнеча, жага до влади, екстремізм і тероризм несуть людству. І наслідки мають нести не ті, хто розпочав пожежу, а невинні люди, які не несуть за неї відповідальності.

18. Und heute sehen wir Tausende von Menschen in der Stadt Gaza, deren Häuser zerstört wurden, die seit Monaten nicht genug zu essen haben, gefangen gehalten werden und denen niemand helfen kann. Dies sind nur einige Beispiele für das Leid unserer heutigen Welt – ein Leid, das Krieg, Feindschaft, Machtgier, Extremismus und Terrorismus über die Menschheit bringen. Und die Folgen davon müssen nicht diejenigen tragen, die das Feuer entfacht haben, sondern unschuldige Menschen, die keinerlei Schuld daran tragen.

19. Вражає те, що всі ворогуючі сторони скандують або національні, або релігійні гасла. Вони переконані, що носять у своїх серцях любов до Бога. Щоб виправдати себе, вони стверджують, що мусять чинити ці злочини в ім'я захисту свого народу чи своєї релігії та свого Бога. Але це аж ніяк не Божя воля — це чисте макіавеллістське мислення: мета виправдовує засоби. І щоб досягти цієї мети, вони вдаються до всіх засобів — навіть до імені Бога — щоб впливати на людей.

19. Das Erstaunliche ist, dass alle Kriegsparteien entweder nationale oder religiöse Parolen rufen. Sie sind überzeugt, dass sie die Liebe Gottes im Herzen tragen. Um sich zu rechtfertigen, behaupten sie, dass sie im Namen des Schutzes ihres Volkes oder ihrer Religion und ihres Gottes diese Gräueltaten begehen müssen. Doch das ist keineswegs der Wille Gottes – es ist reines machiavellistisches Denken: das Ziel heiligt die Mittel. Und um dieses Ziel zu erreichen, greift man zu allen Mitteln – sogar zum Namen Gottes, um die Menschen zu beeinflussen.

20. Значення цих заповідей виходить за межі історичних та культурних кордонів, роблячи їх універсально застосовними. У світі, позначеному розділенням та конфліктами, заклик любити Бога та ближнього залишається позачасовим принципом, який може вести окремих людей та громади до гармонії та єдності. Уявіть собі суспільство, в якому люди всіма силами прагнуть жити за заповіддю любити своїх ближніх як самих себе. У такому суспільстві акти милосердя, підтримки та доброти стали б нормою, демонструючи перетворюючу силу любові.

20. Die Bedeutung dieser Gebote überschreitet historische und kulturelle Grenzen und macht sie universell anwendbar. In einer Welt, die von Spaltung und Konflikten geprägt ist, bleibt der Aufruf zur Liebe zu Gott und zum Nächsten ein zeitloses Prinzip, das Menschen und Gemeinschaften in Richtung Harmonie und Einheit führen kann. Stellt euch eine Gesellschaft vor, in der die Menschen mit ganzer Kraft versuchen, das Gebot der Liebe zu ihren Nächsten wie zu sich selbst zu leben. In einer solchen Gesellschaft würden Taten der Barmherzigkeit, der Unterstützung und der Freundlichkeit zur Norm werden und die verwandelnde Kraft der Liebe sichtbar machen.

21. З 2015 року Німеччина прийняла тисячі біженців з країн, охоплених війною, таких як Сирія, Ірак та Афганістан. Вона покривала їхні витрати, забезпечувала їх житлом та фінансовою підтримкою. Деякі критики стверджують, що якби ці гроші були вкладені у залучення кваліфікованих працівників з різних країн, у Німеччині сьогодні не було б дефіциту кваліфікованих кадрів. То чому ж це сталося?

21. Seit dem Jahr 2015 hat Deutschland Tausende von Flüchtlingen aus kriegsgeplagten Ländern wie Syrien, Irak und Afghanistan aufgenommen. Es hat ihre Kosten übernommen, ihnen Wohnungen und finanzielle Unterstützung gegeben. Manche Kritiker sagen: Wäre dieses Geld in die Anwerbung von Fachkräften aus verschiedenen Ländern investiert worden, hätte Deutschland heute keinen Fachkräftemangel. Warum also tat man es?

22. Коли ці біженці приїжджали до країни, не мало значення, якої вони релігії сповідували, яку культуру та звичаї вони принесли з собою. Важливо було лише одне: їхні життя були в небезпеці через війну. Німеччина, по суті, зробила це, щоб врятувати людство — незалежно від кольору шкіри чи походження. Те, що зробила Німеччина, було тим, чого багато інших багатих і могутніх країн не бажали робити. І я переконаний — далеко не лестощами — що ця країна буде винагороджена Богом за цю велику службу.

22. Als diese Geflüchteten ins Land kamen, spielte es keine Rolle, welche Religion sie hatten oder welche Kultur und Bräuche sie mitbrachten. Wichtig war nur eines: Ihr Leben war durch den Krieg in Gefahr. Deutschland tat dies im Grunde, um die Menschheit zu retten – unabhängig von Hautfarbe oder Herkunft. Was Deutschland tat, waren viele andere wohlhabende und mächtige Länder nicht bereit zu tun. Und ich bin überzeugt – fern von jeder Schmeichelei –, dass dieses Land von Gott für diesen großen Dienst belohnt werden wird.

23. А тепер повернімося до нашої початкової теми. Ісус говорить про любов до Бога. І все ж у цих віршах він досить чітко заявляє, що ці дві заповіді є найбільшими Божими заповідями: любити Бога всім своїм серцем — і так само любити ближнього свого. Він не сказав: «Люби лише народ свій». Він не сказав: «Люби лише мову свою, сім'ю свою чи етнічну приналежність». Він сказав: «Люби ближнього свого, тобто людство, людство».

23. Kehren wir nun zu unserem eigentlichen Thema zurück. Jesus spricht von der Liebe zu Gott. Und doch sagt er in diesen Versen ganz klar, dass diese beiden Gebote die größten Gebote Gottes sind: Gott mit ganzem Herzen lieben – und ebenso den Nächsten lieben. Er sagte nicht: „Liebe nur dein eigenes Volk.“ Er sagte nicht: „Liebe nur deine eigene Sprache, deine Familie oder deine eigene Ethnie.“ Er sagte: Liebe deinen Nächsten – das heißt die Menschheit, die Menschlichkeit.

24. Що означає любити Господа всім своїм серцем і душею? Перш ніж ми зможемо любити Бога, ми повинні пізнати Його. Йому не потрібна наша любов. Він хоче принести шлях до спасіння та позитивних змін у нас. Він хоче, щоб ми з любові зрозуміли Його заповіді та змінили себе. Якщо ми не брешемо, то спочатку полюбили себе. Якщо ми не грішимо, не крадемо та не чинимо невірних, то спочатку зробили добро собі.

24. Was bedeutet es, den Herrn mit ganzem Herzen und ganzer Seele zu lieben? Bevor wir Gott lieben können, müssen wir ihn kennen. Er braucht unsere Liebe nicht. Er möchte einen Weg der Rettung und eine positive Veränderung in uns bewirken. Er will, dass wir seine Gebote aus Liebe verstehen und uns selbst verändern. Wenn wir nicht lügen, haben wir zuerst uns selbst geliebt. Wenn wir nicht sündigen, nicht stehlen, nicht untreu sind, haben wir zuerst uns selbst Gutes getan.

25. Ісус каже: «Я прийшов у світ не для того, щоб судити вас, але щоб любити та спасти вас». Дійсно, любов — це шлях до перетворення. Щоб ми стали людьми, в яких виконується мета творіння, ми повинні зробити перший крок, люблячи Бога та людство. І саме любов перетворює віру з фізичного на духовний рівень.

25. Jesus sagt: „Ich bin nicht in die Welt gekommen, um euch zu verurteilen, sondern um euch zu lieben und zu retten.“ Tatsächlich ist Lieben der Weg zur Verwandlung. Damit wir zu Menschen werden, in denen das Ziel der Schöpfung erfüllt ist, müssen wir den ersten Schritt tun, indem wir Gott und die Menschen lieben. Und es ist die Liebe, die den Glauben von der körperlichen auf die geistliche Ebene verändert.

26. Ісус був людиною, яка любила в будь-якій ситуації. Він навіть ставився до грішників та своїх ворогів з любов'ю. Багато хто критикував його за те, що він ставився до своїх опонентів з любов'ю та добротою. Але Ісус бачив те, чого не бачили вони. Він знав, звідки він прийшов, яка його мета, хто його послав і хто вшанував його. Ісус довіряв Богові всім своїм серцем і виявляв свою божественну любов до всіх людей — щось, що важко зрозуміти навіть його найближчим учням.

26. *Jesus ist jemand, der in jeder Situation geliebt hat. Er begegnete selbst Sündern und seinen Feinden mit Liebe. Viele kritisierten ihn, warum er seinen Gegnern mit Liebe und Freundlichkeit begegnete. Doch Jesus sah etwas, das sie nicht sahen. Er wusste, woher er gekommen war, was seine Aufgabe war, wer ihn gesandt hatte und wer ihm Ehre verlieh. Jesus vertraute Gott von ganzem Herzen und zeigte seine göttliche Liebe allen Menschen – etwas, das selbst für seine engsten Jünger schwer zu verstehen war.*

27. Ми часто кажемо собі, що любов до деяких людей може змусити їх перетинати межі та втручатися в наше життя. Ми думаємо, що якщо ми любимо, то зробимо їх сміливими. Можливо, це тому, що ми маємо певні очікування від іншої людини у відповідь на нашу любов. Але ми повинні усвідомлювати, що саме любов зрештою впливає на цей світ і на людей.

27. Oft sagen wir uns, dass die Liebe zu manchen Menschen dazu führen könnte, dass sie Grenzen überschreiten und in unser Leben eindringen. Wir denken, wenn wir lieben, machen wir sie dreist. Vielleicht liegt das daran, dass wir im Gegenzug für unsere Liebe Erwartungen an den anderen haben. Aber wir müssen wissen, dass es immer die Liebe ist, die am Ende in dieser Welt und an den Menschen ihre Wirkung entfaltet.

28. Спочатку любов може здаватися неефективною або навіть вразливою. Ісус виглядав дуже слабким і пораненим на хресті. Своїм розп'яттям він поніс тягар гріхів людства та втілив Божу любов у життя. Але в той момент ніхто його не зрозумів, і він був дуже самотній. Однак зрештою саме любов виконала свою роботу та подіяла у світі та прославила Ісуса.

28. Am Anfang mag Liebe wirkungslos oder sogar verletzlich erscheinen. Jesus sah am Kreuz sehr schwach und verletzt aus. Er trug mit seiner Kreuzigung die Last der Sünden der Menschen und setzte die Liebe Gottes in die Tat um. Aber in diesem Moment verstand es niemand, und er war sehr allein. Doch am Ende war es die Liebe, die ihr Werk und ihre Wirkung in der Welt vollbrachte und Jesus verherrlichte.

29. Коли ми назавжди втрачаємо близьку людину, щоразу, коли нам хочеться про неї подумати, ми завжди згадуємо її акти любові. І ми намагаємося розповісти людям про добрі справи, які вона зробила. Щаслива людина, яку кожен у своєму житті пам'ятає за її любов. Арістотель каже: Бог привів світ у рух, тоді як сам залишається нерухомим — як закоханий, який приводить у рух свою кохану. У Першому посланні Івана сказано, що саме так ми пізнали Бога: не те, що ми любили Бога, а те, що Він любив нас.

29. Wenn wir eine geliebte Person für immer verlieren, erinnern wir uns, wenn wir an sie denken wollen, immer an ihre Liebesbeweise. Und wir versuchen, den Menschen von den guten Taten zu erzählen, die sie getan hat. Glücklich ist derjenige, an den sich alle in seinem Leben wegen seiner Liebe erinnern. Aristoteles sagt: Gott hat die Welt in Bewegung gesetzt, während er selbst unbewegt ist – wie ein Liebender, der in seinem Geliebten Bewegung hervorruft. Im ersten Johannesbrief heißt es, dass wir Gott so erkannt haben: nicht dass wir Gott geliebt haben, sondern dass er uns geliebt hat.

30. Він пробудив у нас свою любов. Так, дорогі друзі, він полюбив нас і вклав у кожного з нас здатність пізнати себе, щоб ми могли торкнутися цієї любові та насолоджуватися нею. Євангеліє каже, що Бог є любов. Воно не каже, що він любить, але що він сам є любов'ю, і саме його єство є любов'ю. Він створив нас за своїм образом, і тому саме наше єство є любов'ю. Ми не можемо викреслити любов зі свого життя чи вбити її в собі, бо вона є частиною нашого єства. І зрештою, мірилом нашої людяності є любов, яку ми отримуємо від наших стосунків з Богом і даруємо іншим людям. Я молюся, щоб усі ви відчували красу любові на всіх етапах життя та ділилися нею з іншими.

АМІНЬ

30. Er hat seine Liebe in uns erweckt. Ja, liebe Freunde, er hat uns geliebt und die Fähigkeit zur Erkenntnis seiner selbst in jeden von uns gelegt, damit wir diese Liebe berühren und genießen können. Im Evangelium steht, dass Gott Liebe ist. Es steht nicht, dass er liebt, sondern dass er selbst die Liebe ist und sein Wesen die Liebe ist. Er hat uns nach seinem Bild geschaffen, und deshalb besteht unser innerstes Wesen aus Liebe. Wir können die Liebe nicht aus unserem Leben entfernen oder in uns töten, weil sie ein Teil unseres Wesens ist. Und schließlich ist das Maß unserer Menschlichkeit die Liebe, die wir aus der Beziehung zu Gott empfangen und an andere Menschen weitergeben. Ich bete, dass ihr alle die Schönheit der Liebe in allen Phasen des Lebens erfahrt und sie mit anderen teilt.

Amen